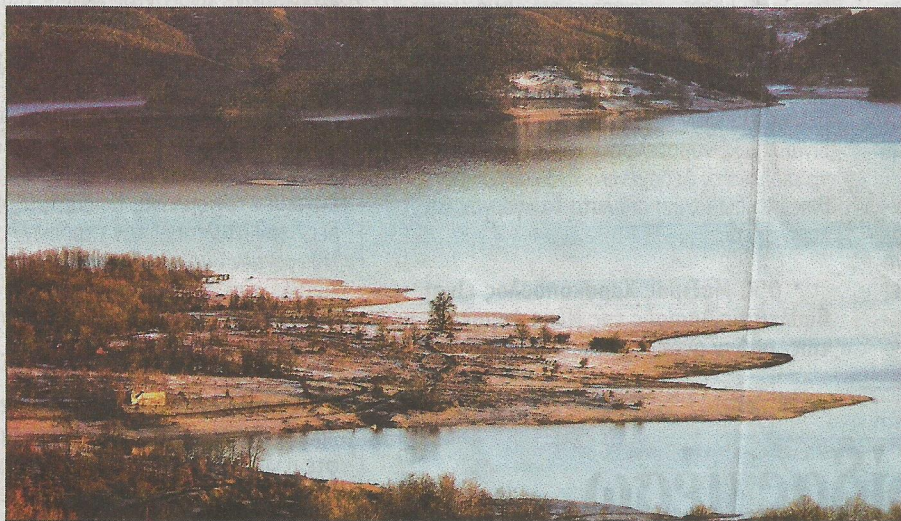

Ψάχνουν ψάρια για τη λίμνη Πλαστήρα

Του Αποστόλη Ζών

Με ποια είδη ψαριών θα πρέπει να εμπλουτιστούν η λίμνη Πλαστήρα και η λίμνη Σμοκόβου; Μπορούν να επιλεγούν εξωτικά είδη; Σε αυτά τα ερωτήματα απαντά «Μελέτη Ιχθυοπανίδας και Βιολογικών - Φυσικοχημικών Παραμέτρων νερού της τεχνητής λίμνης Ταυρωπού της λίμνης Σμοκόβου και του Σοφαδίτη ποταμού. Συμβολή στην αειφορική διαχείριση της λίμνης Ν. Πλαστήρα του Νομού Καρδίτσας», όπου επιστημονικός υπεύθυνος είναι ο Δρ. Παναγιώτης Πανταζής, Γεωπόνος (B.Sc.), Ιχθυολόγος (Ph.D), Επίκουρος Καθηγητής Τμήματος Κτηνιατρικής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.

Οι δειγματοληψίες ψαριών κατέστησαν σαφές ότι στην παρούσα φάση η λίμνη Πλαστήρα, αναφέρει στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων ο κ. Πανταζής, είναι περισσότερο επιδεκτική σε εμπλουτισμό με κυπρινοειδή και ιδιαίτερα μία πλειάδα ειδών που θα βοηθήσουν στη σταθεροποίηση των ιχθυοπληθυσμών και της ποιότητας νερού δεδομένου ότι πολλά κυπρινοειδή εκμεταλλεύονται διαφορετικά τροφικά επίπεδα και δεν δρουν ανταγωνιστικά μεταξύ τους (π.χ. διάφοροι ασιατικοί κυπρίνοι, γλίνι, κλπ). Η λίμνη Σμοκόβου, ως νεότερη τεχνητή φραγμαλίμνη και ευρισκόμενη σε μεγαλύτερο υψόμετρο πιθανόν δεν είναι ακόμα «ώριμη» να φιλοξενήσει την πλειάδα κυπρινοειδών που θα μπορέσει να φιλοξενήσει η λίμνη Πλαστήρα. Στην περίπτωση της λίμνης Σμοκόβου, προτείνεται η διερεύνηση εμπλουτισμού της με ρεόφιλα είδη τα οποία όμως να είναι ευπροσάρμοστα και σε λιμναία οικοσυστήματα, χωρίς όμως να αποκλείεται εντελώς και ο σποραδικός εμπλουτισμός της με διάφορα κυπρινοειδή.

Πρέπει, επίσης, να διερευνηθεί διεξοδικά, σύμφωνα με τον κ. Πανταζή, η κατάσταση των πληθυσμών της πεταλούδας (*Carassius gibelio*), της

πέρκας (*Perca fluviatilis*) και του νλιόψαρου (*Lepomis gibbosus*) καθώς και οποιουδήποτε άλλου εξωτικού είδους που δημιουργεί προβλήματα στην επιβίωση των ενδημικών ειδών και να προσδιοριστούν τα κατάλληλα είδη-ανταγωνιστές με τους οποίους θα πρέπει κατά καιρούς να εμπλουτιστούν οι φραγμαλίνες αυτές. Τέτοιο ρόλο θα μπορούσαν να παίξουν είδη όπως το γλίνι, ο κοινός κυπρίνος, ο κορέγονος, το ποταμολάβρακο, η άγρια και ιριδίζουσα πέστροφα, ο λευκίσκος κέφαλος, κ.α. Στην περίπτωση των εξωτικών ειδών, σύμφωνα με τον ίδιο, θα μπορούσε να γίνει μία εξαίρεση όσον αφορά τα ασιατικά είδη κυπρίνου, μερικά εκ των οποίων είναι φυτοπλαγκτονοφάγα / φυτοφάγα και έχουν την ικανότητα να μειώνουν τη βιομάζα φυτοπλαγκτού και μακροφυκών που δημιουργείται λόγω εποχικών εξάρσεων και ως εκ τούτου να ελαχιστοποιούν τις περιπτώσεις εποχικού ευτροφισμού με όλες τις προερχόμενες από αυτόν δυσμενείς συνέπειες (πτώση διαλυμένου οξυγόνου, αναερόβιες διαδικασίες αποσύνθεσης και δυσάρεστες οσμές, φυκοτοξίνες, κλπ).

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Οι ορεινές φραγμαλίνες όπως η λίμνη Ν. Πλαστήρα και η λίμνη Σμοκόβου, είναι υδάτινα οικοσυστήματα που δεν έχουν καλά δομημένες βιοκοινότητες. Αυτό συμβαίνει γιατί, η ποτάμια προέλευσης χλωρίδα και πανίδα τους, προσαρμόζεται δύσκολα ή καθόλου στο καινούργιο περιβάλλον που έχει λιμναία χαρακτηριστικά. Τα είδη που βρίσκονται στους ανώτερους τροφικούς κρίκους (π.χ. ψάρια) αργούν να προσαρμοστούν στις νέες συνθήκες ενώ συχνά δεν το καταφέρνουν καθόλου και εξαφανίζονται. Παράλληλα, οι ορεινές φραγμαλίνες αντιμετωπίζουν και σοβαρά προβλήματα ποιότητας των υδάτων τους, κύρια κατά το χρονικό διάστημα που δεν έχουν αναπτύξει ακόμα παρόχθια βλάστηση.